

ИЗВЕШТАЈ СА ЕКСПЕДИЦИЈЕ ПАМИР, ЛЕЊИН ПИК (7134м) 31.07.-23.08.2015.године

(31.07.2015.године) У организацији планинарског клуба „Балкан“, међународна десеточлана експедиција¹ кренула је у јутарњим часовима са Београдског аеродрома, преко Истанбула до Бишкека, главног града Киргистана.

(01.08.2015.године) Око 05.00 часова слетели смо у Бишкеку. Након процедуре добијања визе на аеродрому, преузимања пртљага², прешли смо на локални лет Бишкек-Ош и након сат времена лета стигли на наше одредиште. У Ошу смо се задржали једну ноћ. Град који има око 150000 становника, изузетно прљав, сиромашан и небезбедан.

(02.08.2015.године) крећемо пут Памира и базног кампа на 3600м. Пут је трајао неких 6 сати, по прилично уређеној а слабо прометној магистрали. Базни камп је опремљен великим шаторима за смештај гостију и јуртама за кухињу, трпезарију, магацин и сауну.

(03.08.2015.године) Аклиматизациони успон ка оближњем врху Петровски до 4400м. До врха Петровски нас је делило још 400м висине али облачно време нас је определило да завршимо за тај дан. Вратили смо се у базни камп и ту преспавали.

(04.08.2015.године) Одлазимо у камп 1 (Ц1) где износимо део властите опреме. Пут до Ц1 (4400м) је изузетно напоран, јер има велико губљење висине (пењање на 4100м, спуштање на 3700м, пењање на 4000м, па спуштање на 3800м итд.). Сви прилично исцрпљени стижемо око 16 часова у топлу јурту. Камп 1 је сличан базном кампу, има све што и базни камп, само је мањи, и налази се на великом леднику, који се константно топи. После попијеног чаја и обода, око 17 часова крећемо пут базног кампа. У базни камп смо дошли око 22.00 сата.

(05.08.2015.године) Одмор у базном кампу.

(06.08.2015.године) Са остатком опреме крећемо пут кампа Ц1, поново. Део опреме послали смо коњима како се не би превише исцрпљивали. Време је било изузетно лепо, без облака и ветра. По стицању у Ц1, ручали смо и брзо формирали шаторе за преноћиште. Задатак нам је био да се што више наспавамо, јер нас је сутра чекао још напорнији дан, а то је успон од Ц1 до Ц2 опет са половином властитог терета на леђима.

(07.08.2015.године) Рута од Ц1 до Ц2 у старту захтева ношење дереза и ходање у навези, због учесталих глечерских пукотина које су уједно највећи проблем планине Памир. Након 6 сати пењања стигли смо до висине од 4900мнв. Ту наилазимо на мање стрму полицу где подижемо шатор, у који остављамо све ствари које смо тог дана понели са нама. По осигурању шатора крећемо назад ка Ц1.

(08.08.2015.године) Одмор у Ц1.

(09.08.2015.године) Са свом опремом и шаторима крећемо ка Ц2 око 04.00 часова ујутру. Око 12 часова стижемо до остављеног шатора са делом опреме. Правимо кратку паузу и настављамо даље. Око 16.00 часова стижемо у камп 2 (5300мнв) који се налази на једном малом искошеном глечеру под великом сувом стеном. Овде подижемо пет шатора. Мирјана Мијатовић је у самом старту ове деонице била исцрпљена те смо већи део њене опреме до Ц2 изнели Михајло и ја што нас је додатно оптеретило и добрим делом исцрпело.

¹ Синеиша Ребуш-Сремска Митровица, Мирјана Мијатовић-Београд, Михајло Јовановић-Београд, Радомир Микић-Београд, Александар Србиновски-Скопље (Македонија), Зоран Џидров-Штип (Македонија), Георги Петков-Ђевђелија (Македонија), Мирка Мајоли-Загреб (Хрватска), Кемал Бећировић-Сарајево (БиХ) и Бранко Дикић-Београд

² Два од десет пртљага нису утоварени у Истанбулу, те смо се нашли у проблему како даље наставити без дела опреме који се уњима налазио. У току аклиматизационог периода у базном кампу опрема нам је достављена од стране агенције чије смо услуге користили.

(10.08.2015.године) Повратак по остављену опрему и шатор на 4900мнв. Стижемо назад у Ц2 након пар сати. Снег нисмо морали топити јер смо у Ц2 на два места имали воду.

(11.08.2015.године) Аклиматизациони успон са избегавањем дела хране и опреме ка врху Раздељнаја (6210м), и повратак у Ц2. Сам излазак из кампа је велика дугачка стрмина избраздана пукотинама. По изласку и савладавању те стрмине наилази благи успон до подножја Раздељнаје. Ту одлучујем да ископамо планирани депо-игло где ћемо сместити ствари и храну коју смо понели. Повратак у Ц2 и припрема за сутрашњи рани полазак ка Ц4.

(12.08.2015.године) Око 02.00 часова прва а два сата касније и друга група креће ка Ц4. У проласку поред депоа узимамо своје ствари и стрмом дугом падином излазимо на Ц3 где се заустављамо и подижемо шаторе иако је првобитни план био излазак до Ц-4. Сви смо исцрпљени, половина чак и у упитном стању али дефинитивно нико са тежим облицима висинске болести.

(13.08.2015.године) Предходног дана договорили смо полазак на завршни успон у 02.00 сата прве и два сата касније друге групе. Тако је и било, спорија група Мирјана, Георги, Синиша, Михајло и ја крећемо на завршни успон нешто после 2.00 сата упркос јаком ветру који је дувао а у исчекивању побољшавања временских услова. Након два сата борбе са ветром одустајемо и враћамо се у Ц3, што су након нас урадиле и друге експедиције које су се упутиле ка врху. Тог јутра није било могуће изборити се и савладати ветар. Прошли смо без смрзотина. У раним поподневним часовима ветар је престао, склопили смо своје шаторе и искористили остатак поподнева да се преселимо у Ц4 како би олакшали себи завршни успон. Око 20 часова завршавамо са формирањем кампа Ц-4, топимо снег и припремамо се за завршницу. Сви су се добро осећали што је већ тад био огроман успех. Цела група од 10 људи, изашла је на 6400мнв спремна да већ сутра ујутру крене ка завршном циљу.

(14.08.2015.године) Свануо је и дан за заврши успон. Последњих 700м висине које је требало савладати. Завршница. Кренули смо око 8 сати по изузетно лепом времену, нигде ни једног облака на небу, са благим ветром. Већ после једног сата испред нас се појављује велика препрека коју морамо савладати. У питању је изузетно стрм залеђен гребен на коме је и ветар појачао интензитет. Даље, стаза води серпертинама, са константним пењањем. Идемо и идемо, пењемо, не видимо ништа, врха још нема а исцрпљеност је постала све већа. У једном тренутку се окрећем ка Михајлу и Мирки и саопштавам им да тим темпом на врх не стижемо. Постају мало буднији, али врх никако да нам се појави у видуку. Напокон стижемо Мирка, Михајло, Зоран, Александар и ја. Врх Лењин 7134м планина Памир, планински венац Хималаји. Био је то 14. 08. око 16 часова по локалном времену. Врх је једна велика плоча са изузетно благим нагибом, скоро и да је равна. На самом врху је Лењинова бронзана биста, неки крст мало даље одатле, шаренолике заставице. Кад смо стали на врх, све тегобе су нас прошле, заборавили смо на све дотадашње болове, на главобоље, на хладноћу, све је то престало. Уживали смо прилично дуго у прелепом погледу. Имали смо још три сата дневног светла за силазак. Крећемо доле полако. Након 30-так минута спушта, наилазимо на Кемала, Георгија и Мирјану. Обзиром да је било већ 18 часова одлучујем да их вратим назад са нама јер су били много спорији и исцрпљенији од нас и њихов излазак са тих 7000 до врха, трајао би сатима. Мирјану навезујемо Михајло и ја и осигуравамо приликом силаска јер јој је ход био у великој мери неконтролисан. На 6800 сусрећемо Радомира и Синишу. Добро се осећају али дефинитивно су много били спори. Пре мрака стижемо у камп. Најава прогнозе за сутрашњи дан је идентична данашњој и обзиром да имамо још један дан вишка одлучујем да Георгију и Радомиру пружим прилику да сутрадан поново покушају излазак на врх.

(15.08.2015.године) Први устају Радомир и Георги и одлазе пут врха. Ми устајемо нешто касније, пакујемо опрему, шаторе (сем једног у коме ће спавати Радомир и Георги при

повратку) и полазимо ка Ц2. Сва опрема је на нама и спуштање је прилично напорно. Међутим, лепо време нам је подршка тако да без журбе остављамо лагано стазу иза нас. Око 15 часова Радомир се јавља радио станицом и обавештава нас да су добро и да су на висини од око 7000 метара. Ми стижемо у Ц2 око 18 часова. Радомир и Георги на врх излазе тог дана око 20 часова. Силазак ка Ц-4 био им је комплетан у мраку, са чеоним лампама.

(16.08.2015.године) Пакујемо шаторе и опрему на Ц-2 и отпочињемо са спуштањем ка Ц-1. Натоварени апсолутно максимално, у навези, спуштамо се са 5300м на 4400м. Било је изузетно опасно у тим деловима ал смирено, безбедно и полако прелазимо и тај део. Преноћили смо у Ц1. Истог дана касно увече Радомир и Георги силазе у Ц2.

(17.08.2015.године) Силазимо лагано до базног кампа а истовремено Ратко и Георги до Ц1.

(18.08.2015.године) Ми користимо за одмор у базном кампу и паковање ствари док су Ратко и Георги тог дана сишли у базни камп.

(19.08.2015.године) Трансфер Базни камп-Ош и преноћиште у Ошу.

(20.08.2015.године) Трансфер Ош-Бишкек и три преноћишта у Бишкеку.

(21.08.2015.године) Факултативни излет на језеро Исик Кул.

(22.08.2015.године) Индивидуални обилазак Бишкека.

(23.08.2015.године) Трансфер Бишкек-Инстанбул-Ош.

Наше пењање на Пик Лењин прошло је без већих проблема. Квалитетна аклиматизација резултирала је добром индивидуалном спемношћу сваког појединца. Све потешкоће и препреке смо заједничким снагама пребродили. Били смо сложни и свако је био битна карика у групи. Нажалост, колико је нас деветоро било сложно толико смо као проблем свих 24 дана на другој страни имали Мирјану Мијатовић, београђанку, некадашњу чланицу београдских планинарских клубова а сада чланицу Планинарског клуба “Змај” из Звечана. Не бих ширио причу о проблемима са којима сам се сусрео у вези ње јер је она сама по себи предмет једног посебно извештаја али би кроз овај извештај наговестио да наведена особа у будућности не би требала да буде део ни једне планинарске акције а камоли овако озбиљне експедиције.

И овим путем бих хтео да захвалим Планинарском Савезу Србије за финансијску подршку, као и свим члановима тима за сложност и истрајност у реализацији експедиције. Планинари из Србије, Радомир Микић и Михајло Јовановић, Македоније, Зоран Цидров, Александар Србиновски и Георги Петков и Хрватске, Мирка Мајоли на челу са вођом Дикић Бранком попела је врх Лењин на планини Памир висок 7134 мнв.

У Београду
09.09.2015. године

Вођа експедиције
Бранко Дикић

ПК „БАЛКАН“ – ПРЕДСЕДНИК
Миланка Арсић